

Komentář k evangelium: Rybáři lidí

Evangelium 3. neděle v
mezidobí (cyklus A) a komentář
k evangelium mše sv. „Obráťte se,
neboť se přiblížilo Nebeské
království.“ Obrácení
předpokládá změnit směr.
Znamená odvrácení od hříchu a
přímé zaměření se k cíli, k
němuž jsme všichni povoláni,
totiž k blaženosti v Nebeském
království

24.01.2026

Evangelium (Mt 4,12-23)

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše:

'Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině stínu smrti.'

Od té doby začal Ježíš hlásat:
"Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království."

Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: "Pojďte za mnou a

udělám z vás rybáře lidí." Oni hned nechali sítě a následovali ho.

A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry, Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují sítě. A povolal je. Oni hned nechali loď i otce a následovali ho.

Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, hlásal evangelium o (Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu.

Komentář

Od prvních chvil svého veřejného působení se Ježíš usadil v Kafarnau, osadě ležící v pohraniční oblasti u cesty, která spojovala Galileu s tetrarchií, kde vládl Filip. Bylo to místo plné ruchu, kde se setkávali židé i pohané, lidé nejrůznějšího původu. Tam, v „Galileji pohanů“, počalo vycházet „velké světlo“ (v. 15–

16), neboť Ježíš přišel, aby přinesl spásu všem.

V této pasáži evangelia, v níž nám Matouš představuje první kroky Mistra, jsou shrnuty tři základní rysy jeho působení. Za prvé je představen souhrn podstatného obsahu jeho kázání: „Obrátte se, neboť se přiblížilo Nebeské království“ (v. 17). Obrácení předpokládá změnit směr. Zahrnuje odvrácení od hříchu a přímé zaměření k cíli, k němuž jsme všichni povoláni, totiž k blaženosti v Nebeském království. Zahrnuje však také postoj neochoty smířit se s rutinou, s tím, co se dělá ze zvyku, ale lze to dělat lépe nebo s větším užitekem. Když člověk naslouchá Ježíši, něco se v jeho životě začíná měnit. Tak to zakusili Petr a Ondřej, Jakub a Jan.

Za druhé, tím, že povolává ke svému následování ty, kdo se stanou jeho prvními učedníky (v. 18–22), uvádí v

život svou Církev, podepřenou prostými a obyčejnými muži, které ustanoví za apoštoly. Je a jejich nástupce použije k neustálému zpřítomňování všeobecného povolání k obrácení a pokání, které otevírá cestu do Nebeského království.

Ti muži byli ponořeni do své každodenní práce, byli rybáři, když jim Ježíš otevřel netušené obzory a oni jej bez okolků následovali. Dosud jejich práce spočívala v rozhazování sítí, jejich čištění, spravování, aby byly stále připravené, v obchodu s rybami... Pán jim však dává poznat, že je od teď, aniž by opustili své profese, čeká jiný rybolov. Jejich velké dobrodružství začalo prostým, zdánlivě náhodným setkáním. Od chvíle, kdy se Ježíšovi otevřeli a velkoryse změnili své zvyklosti a vydali se za ním, začali Mistra přímo poznávat. Nepovolal je, aby byli pouhými hlasateli jedné nauky,

nýbrž důvěrnými přáteli a svědky jeho osoby. S touto „udicí“ se odteď stanou „rybáři lidí“ (v. 19).

Tato scéna se opakuje v životě každého z nás, pokud – jako oni – nasloucháme jeho volání a rozhodneme se jej následovat bez podmínek. I nám se otevírá nová dimenze, podivuhodná, božská, která naplňuje obsahem a smyslem celou naši existenci. „Děti moje – říkával sv. Josemaría –, následovat Krista – ‘venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum’ (Mt 4,19) – je naše povolání. A následovat jej tak zblízka, abychom žili s Ním jako prvních Dvanáct; tak zblízka, abychom se s Ním ztotožnili, abychom žili jeho Život, až nadejde chvíle – neklademe-li překážky –, kdy budeme moci se svatým Pavlem říci: ‚Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus‘ (Ga 2,20)“[1].

Zatřetí, Matouš dává jasně najevo, že Ježíš je víc než velký učitel, neboť „v lidu uzdravuje každou nemoc a každou chorobu“ (v. 23). Je vykupitelem člověka ve všech rozměrech jeho života, neboť uzdravuje zároveň s tím, když učí. „Svrchované panství Boha se pak – komentoval Benedikt XVI. – projevuje v celostní léčbě člověka. Tímto způsobem chce Ježíš zjevit tvář pravého Boha, Boha blízkého, plného milosrdenství vůči každému člověku; Boha, který nám dává život v hojnosti, svůj vlastní život“[2].

[1] Sv. Josemaría, V rozhovoru s Pánem, „Žít pro Boží slávu“, 1b.

[2] Benedikt XVI., Anděl Páně, 27. ledna 2008.

.....

komentar-k-evangeliau-rybari-lidi/
(13.03.2026)